

СТІННА ГАЗЕТА

У Музеї Збройних Сил СРСР зберігається стіннівка — «Окопная правда». В роки минулої війни її випускав піонер Валерій Волков. Автор однієї з небагатьох книжок про стінну пресу Л. Уралов писав про цю газету:

«Прості зошитні аркушки. Але це вони донесли до нас через роки розповідь про героїзм радянських людей, котрі боролися в Севастополі».

Десять бійців тримали оборону біля школи. Небагато було таких боїв, як той, останній у житті юного редактора-бійця. Ось що писав перед смертю Валерій у своїй газеті:

«Дорога десантні! Хто з нас залишиться живим, розкажіть усім, хто навчається в цій школі. Де б ви не були, приїжджайте і розкажіть усе, що відбулося тут, у Севастополі».

Я хочу стати п'яхою і облетіти весь Севастополь, не мені дім, кожному школо, кожному вулицю...»

Ми пам'ятаємо тебе, Валерію. І разом з твоїми бойовими товаришами нам розповіла про все твою газета».

Стінна газета... За час свого існування (з 1918 року) вона догнала свою силу, переконала в тім, що може схвилювати, повести за собою, що може бути на передньому краї революційних перетворень. «... Хочу сказати і про те, — писав товариш Л. І. Брежнєв у своїй книзі «Мала земля», — яке важливе було для солдатів плучче слово, сказане своїм, доморослим поетом, або малюнок у скромному бойовому листку. Бо це слово, цей малюнок були звернені безпосередньо до них...» І ще через кілька абзаців: «На Малу землю ця дівчина, Марія Педенко, попросилася сама... Під вогнем виносила поранених, а в хвилини затишшя пробігала від окопу до окопу з газетами, концертами, папером, пресовиди бесіди, чигала вірші. Її знали і любили всі малоземельці, вважали одним з найкращих агітаторів. Рукописна газета «Полундра» була придумана нею, вона навіть утирталася «видавати» її в кількох примірниках, і бійці зачитували ці листочки до дірок. Дружний регіт стояв завжди там, де їх розглядали і читали».

Сьогодні стіннівку можна побачити скрізь — у заводських цехах і полавних гаражах, у шкільних ілесах і на будівельних майданчиках... Вона одразу ж виявляється там, де створюється новий життєдайний колектив. [Тільки в нашій республіці виходить близько 200 тисяч стінгазет і додатків до них]. І які потрібні вони, ці газети, що виходять тиражем в один примірник! І яка потрібна робота тих, хто на громадських засадах працює над випуском стіннівок!

Стінні газети є опірними пунктами масового руху робітничих і сільських кореспондентів, тобто важливим стимулом розвитку політичної активності радянських людей, залучення їх до повсякденної участі в громадському житті, — вказував Центральний Комітет партії. Багатий досвід роботи з масами нагромадили стіннівки кировоградського заводу «Червона зірка»: органічною, складовою частиною гарячих живих буднів були цього року «блискавки» в більшості районів області; дедалі вагомішим стає слово «Комсомольського пресектор» серед молоді колгоспу «Дружба» Олександрівського району... Все це й дає можливість низовій пресі, за словами товариша Л. І. Брежнєва, «бути могутнім виразником громадської думки».

Але, на жаль, є ще багато стіннівок, які виходять від випадку до випадку (найчастіше — до свят), які заповнені безликими матеріалами. «Це свідчить про те, — писала нещодавно газета «Радянська Україна», — що деякі партійні і профспілкові організації недооцінюють силу стінної преси, непрайливо розуміють її функції, негано керують нею». Такий висновок однаковою мірою можна адресувати багатьом комітетам комсомолу нашої області.

Тож нині, коли в комсомольських організаціях практично закінчилася звітно-виборна кампанія і до своїх обов'язків приступили нові члени редколегій стіннівок, у міських та районних комітетах комсомолу має початися новий етап роботи з новобранцями низової преси. Особливо повсякденної уваги потребують шкільні стіннівки, оскільки саме вони становлять найчисленніший загін низової преси.

Форми і методи такої роботи комітетів з членами редколегій — загальновідомі. Треба лиш наголосити на іншому аспекті в цій роботі. І тут нам допоможе лист ілюстрованої десятикласниці Ольги Ляміної, якою вона надіслала до обласної молодіжної газети. Ольга розповідала про суботник по збиранню лікарських рослин, який провела їхня школа у приміській зоні. Там було все: і чудодійство природи, і печена в багатій картоплі, і, звичайно ж, змагання ілєсів за перше місце. «І поки пенцалася картопля», — повідомляла Оля, — редколегія нашої шкільної стіннівки випустила спеціальний номер газети. Це була справжня творчість! Без не потрібних нікому переписувань «сухого» тексту з журналів шкільної бібліотеки, без випадкових віршків — для ілюстрації газети. Все писали й малювали самі. Яких тільки слів і порівнянь не напридумували! А з лїною цікавістю читали всі газету! Минуло кілька місяців, а вона ще й досі висить у коридорі школи. Поруч неї — черговий номер стіннівки, який чомусь усі обходять...»

На нашу думку, авторка листа, не вживаючи слова «зацікавленість», говорила саме про неї — про цю саму зацікавленість у роботі редколегії. Про творчість усіх, хто причетний до випуску стіннівки. Про, коли хочете, їхню активну життєву позицію.

Ну, а нові засоби, резерви підвищення ефективності слова стінної газети є. Про них, наприклад, свідчать і щорічні конкурси стінгазет, котрі проводяться в піонерських таборах, а також під час змагань «Орлятко» і «Зірниця».

Словом, комітетам комсомолу, редколегіям треба докласти більше творчості, виявляти більше зацікавленості в роботі над випуском стіннівок, залучаючи до цього широкий громадський актив. І така — творча, колективна — робота підвищить ефективність виступів стіннівок, сприятиме здійсненню тих завдань, які випливають з постанови ЦК КПРС «Про дальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи».

Молодий Коммунар

ОРГАН КИРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Четвер, 27 листопада 1980 року • № 141 (2869) • Ціна 2 коп.

ХРОНІКА КОМСОМОЛЬСЬКОГО ЖИТТЯ

ПЛЕНУМИ

Голованівськ

Відбувся пленум Голованівського райкому комсомолу, який розглянув питання «Про посилення ролі комсомольських організацій шкіл району та СПТУ № 8 в ідейно-політичному, трудовому й моральному вихованні молоді у світлі рішень XXV з'їзду КПРС і завдань, поставлених у промові Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва на XVIII з'їзді ВЛКСМ».

З доповіддю виступив перший секретар райкому ЛКСМУ Андрій Кудряченко.

В обговоренні доповіді взяли участь: П. Рєшко —

плавильник Побузького нікелевого заводу, Н. Римар — учителька Перегонівської середньої школи, Л. Мезур — учителька Голованівської середньої школи № 2, О. І. Лужанський — заступник директора по виховній роботі Голованівського СПТУ № 8 та інші.

У роботі пленуму взяли участь секретар Голованівського райкому Компартії України Л. Ф. Гладенко і завідувача відділом студентської, шкільної молоді та піонерів обкому комсомолу Зоя Кадук.

Долинська

«Про роботу комсомольських організацій району по керівництву піо-

нерськими організаціями у світлі рішень V пленуму ЦК ВЛКСМ» — це питання розглянув пленум Долинського райкому комсомолу.

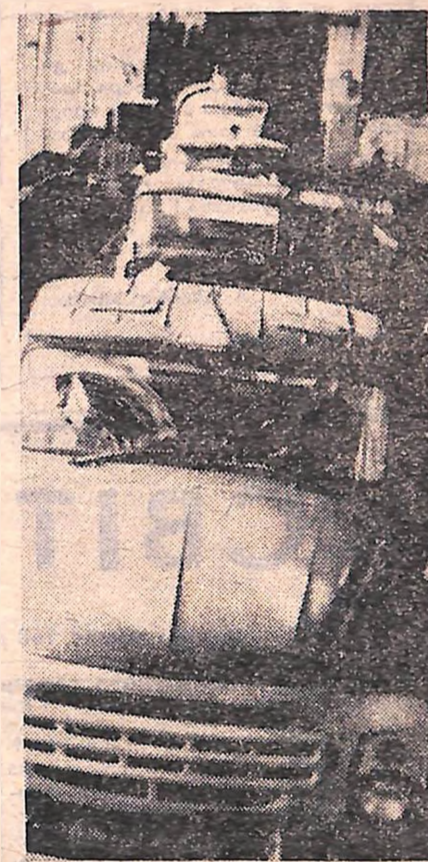
З доповіддю виступила перший секретар райкому ЛКСМУ Тетяна Нелень.

В обговоренні доповіді взяли участь: О. Годлевська — вчителька Долинської середньої школи № 1 В. Качасва — секретар комітету комсомолу Долинського цукрового заводу В. Г. Максимчук — директор Кіровоградської середньої школи. Н. Мироненко — учениця Долинської середньої школи № 2 та інші.

Пленум розглянув також організаційне питання.

У роботі пленуму взяли участь і виступили на ньому завідувача відділом пропаганди і агітації Долинського райкому Компартії України Т. П. Слопенко.

УРОЖАЙ-81

Швидко розкоопули соціалістичне змагання на честь XXVI з'їзду КПРС ремонтники Кіровоградського райсельгосптехніки. Майстерня відділення спеціалізується на ремонті автомобілів та автотранспортних деугнів. Щодня з цеху по ремонту автомашин виходить 9—10 подлгоднених грузовиків — це значно більше норми.

Особливо старанністю в роботі відзначаються шофери райсельгосптехніки комсомольці Олександр Пастухов і Сергій Полєтаєв, які в майстерні відділення ремонтують свої машини. На допомогу своїм приходять слюсарі майстерні, у яких бригадиром Микола Засць. Завдяки ударній праці колектив відділення виконав п'ятирічний план ще п'ятнадцятого вересня цього року.

На знімках: у цеху по ремонту автомобілів; шофери Кіровоградської райсельгосптехніки комсомольці Олександр ПАСТУХОВ (праворуч) і Сергій ПОЛЕТАЄВ; бригадир слюсарів Покровського відділення Кіровоградської райсельгосптехніки Микола ЗАЄЦЬ.

Фото В. ГРИБА.

Випереджаючи час

Комсомольсько-молодіжний колектив пеху механізації, що його очолює Володимир Бондаренко, став на ударні передові позиції виховання і вступили з ініціативою «Виконаємо за п'ятирічку шість рішків завдань!» З цим своїм зобов'язанням колектив справляється досконало, ще до Дня Конституції

Колектив зобов'язався до 12 грудня завершити виконання шестирічного плану шістнадцятирічного року, а до Нового року — випустити продукції понад рішків завдань на 80 тисяч карбованців і понад п'ятирішків — на 268 тисяч.

Дав слово — дотримав його — так працюють комсомольці пеху. З ентузіазмом трудяться вони і в цеху Спілчані Микола Гоф, Валентин Шевчук, Григорій Тимченко та інші справляються зі своїми особистими завданнями ще до 7 жовтня штурмують нові рубежі. Дехто з них давло вже працює в рамках п'ятиріччя і шістнадцятиріччя. Випереджаючи час, працюють сьогодні до вершин лїя завтрашнього — таким лїавилом керується вони в роботі. З колективом комсомольської пнекок у трудовій здобутку лїаварників на честь XXVI з'їзду КПРС зостає.

В ДЗЯДЕВИЧ, секретар комітету комсомолу заводу.

Початок

У Кіровоградській дїтячїй музичній школі № 1 відбувся перший тур республіканського конкурсу дїтячу виконавських колективів, присвячений XXVI з'їздові Комунїстичної партії Радянського Союзу.

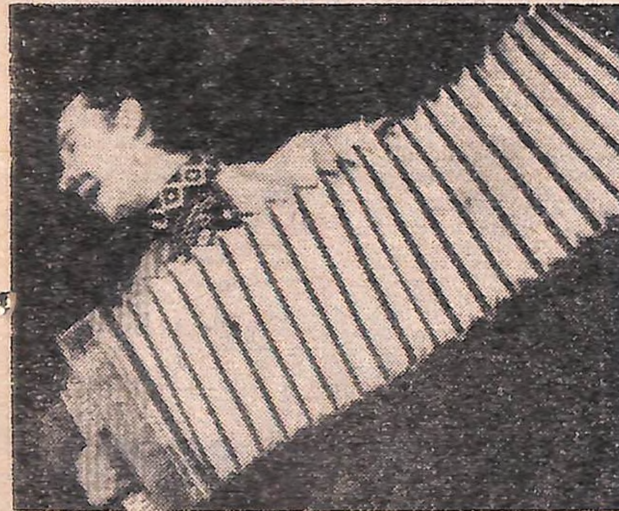
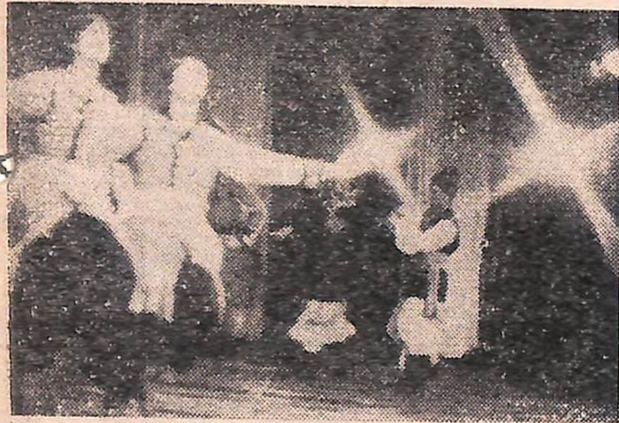
Того дня зі сцени концертного залу школи звучала музика — різне як за жанром, характером, так і за складом її виконавців. Чудово виступили дїтячий хор (керівник Б. А. Дубиня), оркестр народних інструментів (керівник В. С. Чернобай), ансамблі скрипки і акордеонів, інші колективи.

Недарма ж такі піднесені-схвильовані були наші юні вихованці, адже це була перша їхня проба сил, початок великого творчого злету.

Г. БРАТІНСЬКА, випереджає.

Уже не один рік йде добра слава про заслужений ансамбль народного танцю УРСР «Ятрань». Зі своїми композиціями він побував у багатьох куточках земної кулі. Нині ансамбль готується до концертів, присвячених XXVI з'їздові КПРС і 50-річчю заснування рідного підприємства — заводу тракторних гідроагрегатів. У Святкова програма колективу значно оновлена й збагачена. 24 листопада ансамбль «Ятрань» показав її на сцені обласного музично-драматичного театру імені М. Я. Кропивницького. На знімку: виступає «Ятрань». Фото В. ГРИБА.

160 РОКІВ

РОЗУМУ

одного з основоположників марксизму, одно-

силу зі значною фізичною. До останніх днів свого життя він відзначався військовою виправкою. Через військову пошту і швидко, моторну ходу йому дуже пасувало прізвисько «Генерал», під яким він був відомий серед своїх друзів. «Потім прізвисько «Генерал», — писав англійський соціаліст Е. Евелінг, — набуло й глибшого значення, коли по смерті головнокомандуючого — Маркса — армію соціалістів у боротьбі з капіталізмом очолює Енгельс». Якщо до того часу Енгельс, за власним висловом, грів другу скрипку, то після втрати свого друга довів, що може бути й першою. За оцінкою В. І. Леніна, Ф. Енгельс після Маркса був найвидатнішим учнем і вчителем пролетаріату всього цивілізованого світу. «Не можна зрозуміти марксизму і не можна цільно викласти його, — писав Ілліч, — не беручи до уваги всіх творів Енгельса».

Серце великого мислителя і громадянина зупинилося 5 серпня 1895 року в Лондоні. Енгельс помер від раку горла. Неповторної втрати знали міжнародний робітничий рух і все прогресивне людство. З життя пішов великий учений і вождь революційного пролетаріату. Епіграфом до статті-некрола про Енгельса В. І. Ленін використав тоді поетичні рядки М. О. Некрасова. Який світлий розуму погас, Якєс серце битись перестало! Триумфальний хід по земній кулі ідей марксизму-ленінізму на сучасному етапі свідчить про безсмертя цієї справи, який віддав своє життя і свій могутній талант Фрідріх Енгельс.

П. БЕЗТАКА,
доцент Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

ДОСВІД НАШИХ ДРУЗІВ

ЦЕ ВЖЕ ІСТОРІЯ

Зустрічі з комсомольцями 50—60-х років, які розповідали про перші дні в житті угорських кооперативів навели комсомольців області Фейер на думку — писати збірник документів з історії кооперативного руху в країні. І ось на столі перші знахідки — протоколи установчих зборів, на яких приймалися рішення про створення кооператива, перші звіти про зібрані врожаї, фотографії ветеранів, котрим у 50-му було 20—25 років, магнітофонні записи спогадів представників старшого покоління. У нас зібрано вже багато цікавих матеріалів, — каже секретар обкому комсомолу області Фейер Альберт Кіслер. — Тенер ми їх старанно вивчаємо і відбираємо. В ході цієї роботи у нас народилася нова ідея — зібрати документи з історії комсомольських організацій області. Це допоможе нам активізувати роботу первинних організацій комсомолу на селі, зміцнити контакти між представництвами різних поколінь, виховувати молоді у дусі патріотизму на конкретних фактах із життя близьких і знайомих їм людей, закріпити зв'язки молоді з рідним селом, з кооперативом, держгоспом.

Трохи більше тридцяти років тому появилися в Угорщині перші кооперативи. Здавалося б, стрік невеликий, але це вже історія.

Про що ж розповідають зібрані документи? Проте, що за 30 років більш як удвоє зросло сільськогосподарське виробництво, і люди стали жити краще. Виробництво зерна на душу населення становило тоді 560 кг, а в 1979 році — понад 1100 кг. Варієть валової продукції сільськогосподарства країни зросла за ці роки в 2 рази, а чистого зайнятих у виробництві скороталося на 45—46 проц. У 2,3 рази збільшилося виробництво продукції тваринництва, а рибництва — в 1,8 рази. 1950 року на гектар сільськогосподарських угідь припадало 4,8 кг мінеральних добрив, а сьогодні — 218 кг.

Ентузіастами цього цікавого руху на селі, які вирішили зібрати документи з історії кооперативів, — розповідає А. Кіслер, — зібрані нещодавно в обласному центрі — Секретаріаті Фейера — кілька цікавих знахідок. Найбільш цікаві з них буде передано для організації постійної виставки в музеї сільськогосподарського побуту.

Комсомольці області вирішили створити в кооперативах йменати-музеї, постійно шукати нових цікавих документів і поповнювати архів кооперативного руху області.

Є. ПОЛОВ,
кор. ТАРС.

СЬОГОДНІ У ВИПУСКУ:

- ▲ В одному містечку на Західному березі ріки Іордан було організовано виставку дитячих малюнків. Переважна більшість її учасників намалювала на своїх картинах сцени руйнувань і горя...
- ▲ Як відпочивають японські студенти? Чим займаються у вільний час?
- ▲ У нас зібрано вже багато цікавих матеріалів, — каже секретар обкому комсомолу області Фейер (Угорщина) Альберт Кіслер.
- ▲ Завершена робота IV з'їзду Спілки комуністичної молоді Хо Ши Міна.

ПОДІ,
ФАКТИ,
КОМЕНТАР

З ТЕЛЕТАЙПНОЇ СТРИЧКИ ТАРС

З'їзд завершив роботу

ХАНОЙ. (ТАРС) Днями тут завершила роботу IV з'їзд Спілки комуністичної молоді Хо Ши Міна. З'їзд прийняв резолюцію, в якій визначено основні завдання в'єтнамських комсомольців на найближчі роки. В ній говориться, що СКМ як антиімперіалістична комуністична партія в'єтнамської народної революції і далі братиме активну участь у соціалістичному будівництві та захисті батьківщини.

У резолюції відзначається, що молода покоління повністю підтримує миролюбний зовнішньополітичний курс КПВ і в'єтнамської держави. З'їзд прийняв новий статут Спілки комуністичної молоді Хо Ши Міна і обрав керівні органи. На пленумі ЦК СКМ, який відбувся, першим секретарем ЦК СКМ знову обраним Данг Куок Бао.

Почалася сесія

МАПУТУ. Почалася екзаменаційна сесія в початкових і середніх школах народної республіки Мозамбік. Більше мільйона школярів пройдуть перевірку знань. Усього в країні налічується понад 7 тисяч шкіл, в яких навчається близько 2 млн. учнів. Школи НРМ готуються до переходу на нову навчальну програму, в якій особлива увага приділяється розширенню зв'язку теоретичних знань з практичним життям республіки. Важливе місце в програмі відводиться плануванню й організації соціалістичного змагання.

[ТАРС, 21 листопада].

ЦЕ — СІОНІЗМ ДІТИ ЗА КОЛЮЧИМ ДРОТОМ

«Пехельні умови» — так охарактеризувала опозиційна єгипетська газета «Аш-Шааб» обстановку, в якій живуть і виховуються діти палестинців на окупованих Ізраїлем арабських землях. Із самого народження, лише газета, їх оточують терор безправ'я і страждання.

В одному містечку на Західному березі ріки Іордан було організовано виставку дитячих малюнків. Переважна більшість її учасників намалювала на своїх картинах сцени руйнувань і горя. Коли одного з них спитали, чому жінку на його малюнку зображено плачучою і в розірваному одязі, дитина з гнітючим сумом пояснила: «Це — моя мама, коли її арештували ізраїльські солдати».

У спеціальній доповіді, підготовленій Міжнародним комітетом солідарності з арабським народом Палестини, наводиться приклад, коли ізраїльські солдати нагло зачинили двері і вікна в одній з арабських шкіл, після чого кинули асерединою хімічну гранату. Дітятам, що перебували в класі, було по 8—10 років...

Для ізраїльських окупаційних еластей, відмічає «Аш-Шааб», не існує поняття «малолітній». Палестинець, на їхню думку, в будь-якому віці є ворогом і з ним слід жорстоко розправлятися. Десятки і сотні дітей тривалий час перебувають у резерваці-

ях і навіть у в'язницях. Усім їм висувають стандартне звинувачення в «попори окупаційному режимі» і навіть у вбивстві палестинців на окупованих Ізраїлем арабських землях. Як правило, тримають за колючим дротом разом з дорослими ув'язненими. Дуже часто неповнолітні палестинці виконують в'язницьку роботу, нещадно експлуатують їх на ізраїльських підприємствах. Військові власті створюють всілякі перешкоди, що заважають палестинським дітям здобути освіту. Вони безцеремонно втручаються в навчальний процес, вилучають із шкільних підручників усе, що стосується історії арабів і їхньої давньої цивілізації.

Прогресивний ізраїльський адвокат Філіція Лангер, свідчить «Аш-Шааб», заявив у зверненні до юристів Ізраїлю, що єдиним виходом з «пекла» для корінних арабських жителів Західного берега є припинення окупації всієї території і надання палестинцям їхніх національних прав.

Т. ВОРОБИЙОВ,
кор. ТАРС.
Київ.

ОДНОГО РАЗУ ВВЕЧЕРІ

ЯК ВІДПОЧИВАЮТЬ ЯПОНСЬКІ СТУДЕНТИ? ЧИМ ЗАЙМАЮТЬСЯ У ВІЛЬНИЙ ЧАС?

Уже перші спроби знайти відповіді на ці запитання показали, що однозначної відповіді тут бути не може. Дуже велика різниця в соціальному стані. Одні можуть дозволити собі на батьківські гроші відіти на дорозі курорти, а в будні вечорами відвідувати модні нічні клуби. Інші працюють — хто розповником, хто офіціантом. Але незважаючи на таку різницю в соціальному стані, раз чи два на місяць студенти з однієї навчальної групи збираються в будь-якому кафе всі разом.

Зсуваються столи, робиться скромне замовлення, і починаються розмови на весь вечір. Коли висчерпуються чи набридають життєві теми, обговорення навчальних проблем, настає черга застільних ігор. Без них не обходиться жодна вечірка японських студентів. Мають ці ігри переважно професійний характер. У студентів-юристів, наприклад, дуже популярні «судові засідання». Вкриті сніжною японськими адвокатів кажуть, що вони дістали перші павинки ораторського мистецтва, ви-

лися переконувати, миттю підбрати аргументи саме під час таких жарливіх студентських «судів».

У компанії вибирається «обвинувачений». Ного можна віддати під суд за свідчення, пасивний квіток на екзамені, одну відмінну оцінку з усієї групи і т. д. Підсудного просять вийти, а ті, що лишилися, записують для нього 4—5 запитань, на які можна дати тільки однузначні відповіді — «так» чи «ні». Вибирається суддя, який записує підсудного і веде «судочинство».

Ось один із таких «судів», на якому мені довелося бути присутнім.

— Ваш друг, Накагава-кун, задає вам запитання. Дайте на нього відповідь: «так» чи «ні», — просять судді, не розкриваючи змісту запитання. Підсудний повинен швидко свої здібності психолога і спробувати вгадати, який характер має запитання, яке записав на списку аркуші його однокласник. А запитання можуть бути найкаверзнішими.

Підсудний відповідає «так». Судді зачитують запитання: «Чи записав ти радість, випадково діставши відмінну оцінку?» Починається обговорення відповіді. У гру вступає об-

винувач, котрий зобов'язаний довести неправильність відповіді. Захистник, навпаки, намагається виправдати «підсудного».

На друге запитання підсудний теж відповідає «так». І, очевидно, помилювався про це, коли судді зачитав запитання: «Чи будеш ти брати хабарі, як твій батько?» Тут уже не допомогло красномовство захистника: відповідь було визнано неважкою.

Навіть на такій вечірці, де кожний прагне підтримувати дух студентського братства, виявилися соціальні проблеми. А мені подумалося, чи будуть так само непримиренно ставитися до хабарництва і корупції ті, що зібрався, коли через кілька років, закінчивши університет, вони почнуть запеклу боротьбу за просування по службовій драбині. Адже засоби масової інформації перекачують, що для кар'єри всі засоби придатні!

Вечір, як і гра, закінчується спокійно. Відповіді на більшість запитань присутні офіціанти як позитивні. «Обвинуваченого» було повністю виправдано і визнано хорошим другом.

М. ТЕБІН,
кор. ТАРС.
Токіо.

КРАЇНИ, ЛЮДИ, ЗВИЧАЇ

